

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 130.

Vydána dne 23. prosince 1924.

Obsah: (268.—273.) 268. Vyhláška, kterou se opravuje překlad úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen. — **269.** Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 6. června 1924, č. 128 Sb. z. a n., o okresních záložnách hospodářských a kontribučních fondch peněžních v Čechách. — **270.** Nařízení o dalším poskytování drahotních příplatků k úrazovým důchodům. — **271.** Nařízení o úhradě drahotních přídatků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění. — **272.** Nařízení, kterým se pro rok 1925 stanoví výše zdravotní přírážky ku přímým daním státním, podléhajícím přírážkám. — **273.** Nařízení o jednacím řádu patentního úřadu.

268.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 13. prosince 1924,

kterou se opravuje překlad úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen.

V českém překladě úmluvy mezi republikou Československou a královstvím Maďarským ze dne 8. března 1924 o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen, vyhlášené pod č. 229 v částce 114. Sbírky zákonů a nařízení, vydané dne 1. listopadu 1924, má třetí odstavec 5. bodu článku III. (str. 1337) zníti takto:

„Titry válečných půjček, které připadnou podle tohoto bodu republice Československé, budou vydány bez maďarského označení.“

Dr. Beneš v. r.

269.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924,

kterým se provádí zákon ze dne 6. června 1924, č. 128 Sb. z. a n., o okresních záložnách hospodářských a kontribučních fondch peněžních v Čechách.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 49 zákona ze dne 6. června 1924, č. 128 Sb. z. a n., o okresních záložnách hospodářských a kontribučních fondch peněžních v Čechách:

Čl. 1.

(K §u 1 zákona.)

(1) K účelům okresních záložen hospodářských náleží mimo přijímání vkladů a poskytování úvěrů také opatrovati po případě různé potřeby hospodářské, avšak jen takové, jež uvedeny jsou v §u 7 zákona.

(2) Pokud některá ze záložen, jichž zákon se týká, užívala jiného jména než „okresní záložna hospodářská“, jest povinna nadále užívatí firmy v souhlasu s ustanovením zákona.

Čl. 2.

(K §u 2 zákona.)

(1) Zřízením Velké Prahy nemění se nic na obvodech a sídlech dosavadních okresních zá-

ložen hospodářských na Smíchově, v Karlíně a v Hostivaři a náležejí do obvodů jejich, pokud jinak nebude ustanoveno, i ty obce, které při zřízení Velké Prahy byly přikázány jiným zastupitelským okresům.

(2) Obci pražské náleží právo jmenovati jednoho člena revidujících výborů okresních založen hospodářských v Karlíně a na Smíchově při nejbližší volbě revidujících výborů těchto založen, ač nemá-li již obec pražská v revidujícím výboru člena jmenovaného ve smyslu úmluvy o dobrovolné záruce za jmenované okresní záložny hospodářské.

Čl. 3.

(K §u 3 zákona.)

(1) Okresní záložny hospodářské mohou zřizovati ve svém obvodu odbočky, sběrný a platebný. Bližší ustanovení o úřadování v odbočkách, sběrných a platebních obsahovati má jednací řád záložny.

(2) Zřízení každé odbočky, sběrný a platebný oznámiti jest úřadům dohlédacím. Zemský správní výbor může vydati o úřadování a kontrole v odbočkách, sběrných a platebních závazné předpisy podle §u 42 zákona.

Čl. 4.

(K §u 4 zákona.)

(1) V každé okresní záložně hospodářské zříditi jest fond na rozmnožování kmenového jmění. Do fondu toho plynouti mají nejdříve částky přikázané na zvýšení kmenového jmění ve smyslu §u 4 zákona, a to jak přikázané povinně podle odst. 2., bodů a) a b), tak i dobrovolně podle odst. 3., č. 1., na tak dlouho, až jmění fondu tohoto nabude takové výše, aby z něho podíly všech účastníků záložny stejnoměrně mohly býti zvýšeny nejméně o 50 procent.

(2) Částky přibývajících ke kmenovému jmění nových podílů (§ 4, odst. 3., č. 2., 3. a 4.) a z kontribučních peněžních a jiných fondů, které záložně byly přikázány, připsati jest ihned ke kmenovému jmění. Totéž platí i pro rezervní fond, nebylo-li možno zjistiti účastníky kontribučních peněžních fondů nebo jejich podíly.

(3) Nejmenší a nejvyšší výše dobrovolných příplatků účastníků k jejich podílům (§ 4, odst. 3., č. 2.) budiž stanovena v jednacím řádě záložny.

(4) Bližší ustanovení o tom, jak vykázati jest původní kmenové jmění, jakož i jmění

k němu podle zákona přikázané, obsahovati bude jednací řád.

(5) K rozmnožení kmenového jmění dobrovolnými příplatky účastníků podle § 4, odst. 3., č. 2., zákona jest potřebí souhlasu ředitelství záložny, které může souhlas odepřiti bez udání důvodů. Účastníkům nepřísluší právo do odepření souhlasu si stěžovati.

(6) Zastupitelské okresy a osady (katastrální obce) v obvodu okresní záložny hospodářské mohou se přihlásiti za účastníky záložny podle ustanovení §u 4, odst. 3., č. 3., zákona. Přístup jejich k záložně jest podmíněn souhlasem ředitelství záložny, které může souhlas odepřiti bez udání důvodů. Zastupitelskému okresu a osadám (katastrálním obcím) nepřísluší právo si stěžovati do odepření souhlasu.

(7) V případě § 4, odst. 3., č. 4., zákona pouze vlastníci nejméně 1 ha zemědělské půdy (dosud neúčastníci záložny) mohou si stěžovati do rozhodnutí ředitelství, které zamítlo jejich přihlášku, a to k okresnímu výboru (§ 48 zákona) a do rozhodnutí tohoto k zemskému správnímu výboru. Zamítnutí přihlášky má ředitelství v tomto případě odůvodniti.

(8) Okresnímu výboru (§ 48 zákona) náleží učiniti opatření, aby veškeré dosud trvající kontribuční peněžní a jiné podobné fondy v obvodu záložny byly zjištěny, výše jejich jmění a účastníci vyšetřeni a aby, jakmile se tak stane, bylo jmění to odevzdáno okresní hospodářské záložně jako část kmenového jmění jejího.

(9) O každém odevzdání jmění takového záložně jest sepsati a v záložně uložiti náležitý zápis, podepsaný zástupci příslušného fondu a záložny.

(10) Za dosud trvající kontribuční peněžní fondy pokládati je ty, které ve smyslu dříve platných zákonů nebyly s povolením úřadů k tomu oprávněných věnovány již k účelům obecně prospěšným.

(11) Praestační fondy, obcím dosud ve vlastnictví neodevzdané, fondy viniční a jiné fondy podobného původu jest rovněž odevzdati okresní záložně hospodářské pro její kmenové jmění, a to jako podíl příslušné katastrální obce.

(12) Při tom jsou povinny spolupůsobiti úřady státní i samosprávné.

(13) Jsou-li ve jmění kontribučních peněžních a jiných fondů cenné papíry, počítá se záložna v kursovní ceně znamenáné na

Pražské burse cenných papírů v den odezdání.

(14) Se jménem dotčených fondů přecházejí na okresní záložnu hospodářskou i závazky na fondech těch váznoucí.

Čl. 5.

(K §u 5 zákona.)

(1) Okresní záložna hospodářská je povinna o podílech svých účastníků vésti zevrubnou matriku a podle ustanovení zákona o novém nabývání a dělení podílů ji upravovati podle přihlášek nových nabyvatelů, jest však povinna i sama bez přihlášky takovou úpravu matriky předsevzít, kdykoli nabude o příslušné změně vědomosti, podle zápisů v pozemkových knihách neb úředních výtahů z nich.

(2) Rovněž jest provést v matrice změnu, přestal-li býti pozemek některý, s nímž podíl jest spojen, půdou zemědělskou podle odst. 4. §u 5 zákona.

(3) Pro volby delegátů a pro výplatu čistého zisku podílníkům je vždy rozhodným dočasný stav matriky, upravené podle oznámení nebo podle vlastního zjištění záložny. Ti, kdož neoznámili záložně nabytí podílu, nabývají práv při volbě delegátů podle ustanovení §§ 21 a 22 zákona a nároku na výplatu úroků z podílů teprve od toho dne, kdy převod podílu byl zapsán do matriky. Lhůtu, do které musí záložna provést zápis řádně vykázaného převodu podílu, uvést jest v jednacím řádu záložny.

Čl. 6.

(K §u 7 zákona.)

(1) Ředitelství okresní záložny hospodářské má se usnésti, které z obchodů uvedených v §u 7 zákona, hledíc k rozsahu záložny a poměrům v okrese, bude pěstovati, a pojmáti ustanovení o tom do svého jedacího řádu.

(2) Působností záložny podle §u 7, č. 5., rozumí se poskytování úvěru na zcelování, zaokrouhlování, dělení a meliorování nemovitostí.

Čl. 7.

(K §u 8 zákona.)

(1) V zákoně stanovená výše 60násobné sumy vlastního jmění (kmenového jmění se všemi fondy, počítajíc v to po případě i fond pensijní), do které je vůbec dovoleno okresním záložnám hospodářským vklady přijímati, znamená jen nejzazší mez pro vklady záložny. Podle §u 30 zákona usnésti se má ředitelství

v plné své schůzi, do jaké výše a za kterých podmínek budou na ten čas vklady přijímány. Usnesení to podléhá schválení zemského správního výboru, jenž při rozhodnutí svým přihlíží k potřebě a poměrům záložny. Zemský správní výbor může rozhodnouti o přijímání vkladů i do menší výše než 60násobné sumy vlastního jmění záložny, uveďa pro rozhodnutí své důvody, a může — jsou-li pro to důvody — i výši vkladů na čas obmeziti a po případě stanoviti přiměřené podmínky.

(2) Nad výši povinné záruky zákonem stanovené může zastupitelský okres vzít na se za závazky okresní záložny hospodářské záruku dobrovolnou.

(3) Dosavadní dobrovolné záruky zastupitelských okresů za záložny, pokud jinak nesmluveno, zůstávají nadále v platnosti. Příslušné úmluvy buďtež přizpůsobeny novému zákonu zejména v tom, že okres sám má právo nejvýše třetinu členů ředitelstva a revidujícího výboru jmenovati z řad účastníků záložny (§ 26, odst. 2., zákona), aniž je potřebí, aby osoby jím jmenované byly ještě zvoleny valnou hromadou delegátů, a že určité osoby zákon vylučuje z volby i jmenování do ředitelstva a revidujícího výboru záložny.

(4) Vzal-li na se zastupitelský okres dobrovolnou záruku za okresní hospodářskou záložnu, jest ve výši této zahrnuta i záruka povinná.

Čl. 8.

(K §u 11 zákona.)

(1) V jednacím řádě okresní záložny hospodářské jest stanoviti určitým poměrem k vlastnímu jmění záložny a ke vkladům jí svěřeným nejvyšší sumu, do níž smí ředitelství pod následky §u 35 zákona poskytovat úvěr jedné a téže osobě, korporaci nebo společenstvu.

(2) Bylo-li záložně přikázáno jmění kontribučenských peněžních a jiných fondů podle § 45 zákona z některého okresu sousedního, nerozšiřuje se tím obvod okresní hospodářské záložny též na sousední okres, záložna může však poskytovat úvěr novým účastníkům. Pokud jde o osoby jiné (obce a okres), platí ustanovení předposledního odstavce §u 11 zákona.

Čl. 9.

(K §u 12 zákona.)

(1) Nejméně 10% všech prostředků záložny (§ 6 : zákona) má býti uloženo tak, aby zajištěna byla stále pohotovost záložny k výplatě vkladů, a to buď u jiných ústavů pe-

něžních nebo v cenných papírech zákonem stanovených (odst. 2. §u 12) nebo obojím způsobem.

(2) Ukládání hotovosti v papírech jiných, než jak jest uvedeno v odst. 2. §u 12 zákona, lze jen se schválením zemského správního výboru (§ 30 zákona), jenž dává povolení takové bude přihlížeti zejména k cenným papírům podniků zemědělských.

(3) O tom, do kterých ústavů a do které výše mají býti hotovosti záložny ukládány, usnášeti se má ředitelství v plné své schůzi (§ 30 zákona), přihlížejíc hlavně k ústavům zemským a k ústavům povahy zemědělské.

(4) Zemskému správnímu výboru náleží, aby v dohodě s ministerstvem vnitra dával v té příčině okresním záložnám hospodářským, po případě prostřednictvím Svazu okresních hospodářských záložnů občasné přiměřené pokyny.

(5) Bližší ustanovení, zaručující bezpečné uložení hotovostí záložny u jiných ústavů, pojmouti jest do jednacího řádu záložny.

Čl. 10.

(K §u 15 zákona).

Všecko, co z ročních užtků záložny zbude po úhradě všeho nákladu a ztrát, jest čistým výtěžkem záložny a výtěžek ten jest v rozvaze záložny vykázáti. Valné hromadě náleží rozhodnouti, jak s čistým ziskem má býti naloženo [odst. 2. §u 15 a § 24, bod d), zákona]. Výše čistého zisku je základem pro povinné příspěvky ke kmenovému jmění [§ 4, odst. 2., bod a) a b)], k rezervnímu fondu a pensijnímu fondu záložny (§ 17 zákona).

Čl. 11.

(K §u 17 zákona).

K tomu, aby bylo rezervního fondu záložny užíváno v obchodě neb aby byl uložen jinak, než jak zákon stanoví, potřebí jest usnesení ředitelstva v plné schůzi učiněného a schválení zemského správního výboru (§ 30, posl. odstavce, zákona). Povolení takové může býti dáno jen výjimečně a na čas, pokud opatření takového je potřebí a poměry záložny nevzbuzují obav. Povolení již daná podrobí se přezkoumání.

Čl. 12.

(K §§ 21 a 22 zákona).

(1) Volby delegátů záložny podle nových ustanovení zákonných vykonati jest, jakmile uplyne období, na něž byli dosavadní delegáti

zvoleni. Před uplynutím období volebního vykonati jest doplňovací volbu delegátů jen v takové katastrální obci, ve které počet delegátů (úmrtím, resignací) klesl na polovinu. Při volbách těch hleděti sluší k tomu, které osoby podle zákona z práva státi se delegáty okresní záložny hospodářské jsou vyloučeny.

(2) Původním kmenovým jméním je jmění povstale z kontribučenských fondů obilních, kontribučenských fondů peněžních, fondů vinických, praestačních, jakož i jiného jmění rázu veřejnoprávního.

(3) Právo hlasovací má každý vlastník podílu bez ohledu na to, zda jde o podíl na původním jmění kmenovém neb o podíl doplněný povinnými dotacemi nebo dobrovolnými příplatky neb o nový podíl osad (katastrálních obcí), zastupitelských okresů nebo jiných vlastníků zemědělské půdy.

Čl. 13.

(K §§ 26, 27 a 33 zákona).

(1) O tom, z kolika členů sestáváti má ředitelství záložny, rozhodne valná hromada delegátů okresní záložny hospodářské, hledíc k velikosti obvodu a rozsahu záložny; ustanovení o tom pojme se do řádu jednacího.

(2) Okresní zastupitelstvo (§ 48 zákona), jež vzalo na se dobrovolnou záruku za záložnu, má napříště jmenovati smluvený počet členů ředitelstva (nejvýše však třetinu členů ředitelstva) z řad účastníků okresní záložny hospodářské.

(3) Nastal-li u některého z dosavadních členů ředitelstva některý z případů § 27 zákona, pozbývá takový člen úřadu. V tom případě, jde-li o člena voleného, zvolí ředitelství náhradníka, jímž může býti také ten, kdo není účastníkem záložny, a jde-li o člena jmenovaného, jmenuje náhradníka okresní zastupitelstvo z účastníků záložny (§ 26 zákona).

(4) Jakmile volby nebo jmenování členů ředitelstva nabylo právní moci, buďtež vlastnoruční podpisy všech členů ředitelstva a úředníka k spolupodpisování zmocněného uloženy u okresního výboru.

Čl. 14.

(K §u 34 zákona).

(1) Okresní zastupitelstvo, jež vzalo na se dobrovolnou záruku za záložnu, má napříště, je-li mu to úmluvou o záruce vyhrazeno, jmenovati jednoho člena revidujícího výboru záložny z řad účastníků záložny.

(2) Důvody, které vylučují z práva býti volen do ředitelství (§ 27 zákona), vylučují též z volby do revidujícího výboru okresní záložny hospodářské. Nastal-li u některého z dosavadních členů revidujícího výboru případ uvedený v § 27 zákona, pozbývá člen takový úřadu. V tom případě, odpadl-li člen volený, zvolí si zbylí členové revidujícího výboru náhradníka. Nedohodnou-li se nebo odpadnou-li všichni, jmenuje náhradníka k návrhu ředitelstva okresní výbor. Týče-li se vylučovací důvod člena jmenovaného okresním zastupitelstvem, jmenuje okresní výbor náhradníka, a to z účastníků záložny.

(3) Povinností revidujícího výboru jest, aby dohlížel na činnost ředitelstva, zejména též pokud jde o povolování a zajišťování zá-půjček.

Čl. 15.

(K § 36 zákona.)

(1) Ředitelství okresní záložny hospodářské v plné schůzi jmenuje úředníky, stanoví jejich počet a jejich požitky. Ustanovení zákona o nejnižším služném týká se nejen úředníků, kteří nově budou jmenováni, nýbrž i úředníků před platností zákona přijatých.

(2) Uprázdnil-li se některé místo úřednické v záložně nebo zřídil-li se místo nové, náleží ředitelství usnésti se v plné schůzi, obsadí-li se místo postupem nebo má-li býti vypsán veřejný konkurs.

(3) Postupem (bez vypsání konkursu) nemohou býti jmenováni ti, kdož byli dosud v záložně jen silami výpomocnými.

(4) Vypsáný veřejný konkurs uveřejníti jest v časopisech, které zaručují účelné rozšíření konkursu veúčastněných kruzích.

(5) Věk a kvalifikace úředníků a vedoucích úředníků okresních hospodářských záložen, stanovené v odst. 3. §u 36 zákona, jsou podmínkou jediné pro jmenování úředníků po účinnosti zákona a buďtež bližší ustanovení zaručující přijímání jen školeného personálu pojata do jednacního řádu.

(6) Povolení, aby úředník okresního výboru zastával též místo úřednické v okresní záložně hospodářské, bude dávati zemský správní výbor jen výjimečně v případech zvlášť odůvodněných a jen na čas nevyhnutelné potřeby. Povolení daná před platností nového zákona podrobí se přezkoumání.

Čl. 16.

(K §u 37 zákona.)

Navrhnouti ke schválení stanovy Svazu okresních záložen hospodářských, jenž podle

§u 37 zákona má býti zřízen, zůstává se dosavadním neoficiálním svazům okresních hospodářských záložen. Nebude-li návrh předložen do konce ledna 1925, vydá prozatímní předpisy potřebné k ustavení Svazu zemský správní výbor.

Čl. 17.

(K §§ 38 a 39 zákona.)

(1) Okresní výbor vykonává letmé, nepředvídané přehlídky záložny nejméně jednou v roce buď prostřednictvím Svazu okresních záložen hospodářských, zřízeného podle §u 37 zákona, neb osobou místních poměrů znalou, jež však není funkcionářem, úředníkem nebo zástupcem jiného ústavu úvěrního v obvodu záložny. Týž vylučující důvod platí též pro zástupce okresního výboru v záložně, jež podle §u 39 zákona na určitou dobu zvoliti má okresní výbor ze svého středu; kde není v tomto směru zákonu vyhověno, zvoliti jest zástupce nového.

(2) Pro stížnost zástupce okresního výboru do usnesení, kterým jeho opatření bylo okresním výborem zrušeno, platí rekursní lhůta podle §u 44 zákona. Stížnost ta má účinek odkládací.

(3) Zástupci okresního výboru nepřisluší od záložny žádná náhrada neb odměna.

Čl. 18.

(K §§ 45 a 46 zákona.)

V zastupitelských okresech, ve kterých není dosud okresní záložna hospodářské, jest okresní výbor povinen sepsati podle pokynu zemského správního výboru veškeré fondy (kontribuční fondy peněžní, fondy prae-stační obcím do vlastnictví dosud neodevzdané a jiné fondy podobného původu), jež by sloužit mohly ke zřízení okresní záložny hospodářské, dále zjistiti, zdali by účastníci fondů těch byli ochotni a jakou měrou podíly své na jmění tom si zvýšiti, rovněž vyšetřiti, zdali a jakými podíly zúčastnily by se zřízení záložny osady (katastrální obce) okresu, usnésti se o účasti zastupitelského okresu a podati návrhy své zemskému správnímu výboru, jenž rozhodne, má-li okresní záložna hospodářská býti zřízena nebo má-li dotčené jmění býti přikázáno některé ze sousedních okresních záložen hospodářských.

Čl. 19.

Bylo-li rozhodnuto, že okresní hospodářská záložna má býti v okresu zřízena, jest povinen okresní výbor ustanoviti prozatímní šestičlennou správu z účastníků těchto fondů, ze

kterých má povstati; tato prozatímní správa působí až do první valné hromady záložny.

Čl. 20.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou je ministr vnitra, financí, spravedlnosti a zemědělství.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Hodža v. r.
Novák v. r.	Stříbrný v. r.
Srba v. r.	Udržal v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Markovič v. r.

270.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924

o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III., odst. 2., zákona ze dne 21. prosince 1921, č. 481 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje působnost zákona o drahotných příplatcích k úrazovým důchodům a mění se některá jeho ustanovení:

§ 1.

Platnost zák. č. 481/1921 Sb. z. a n., prodloužená vládním nařízením ze dne 22. května 1924, č. 109 Sb. z. a n., o dalším poskytování drahotných příplatků k úrazovým důchodům, prodlužuje se dále do 31. prosince 1925.

§ 2.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Ministru sociální péče se ukládá, aby je provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Habrman v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Markovič v. r.

271.

Vládní nařízení ze dne 13. prosince 1924

o úhradě drahotných přídatků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 20. prosince 1922, č. 399 Sb. z. a n., o dalším vyplácení drahotných přídatků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění:

Čl. I.

§ 7, odst. 1., zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 299 Sb. z. a n., o drahotných přídatcích k důchodům podle zákona o pensijním pojištění, zní:

Nositel pojištění uhradí přídatky vyplacené během správních let 1923 a 1924 rozvrhem na své členy zaměstnavatele v poměru premií v těchto správních letech předepsaných, přičemž jest premie předepsaná u zemské úřadovny Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě, jak při stanovení rozvrhového procenta, tak při rozvrhu na jednotlivé zaměstnavatele, k této úřadovně příslušné, čítati pro rok 1923 pouze jednou pětinou, pro rok 1924 dvěma pětinaми. Procento úhrady jest zaokrouhliti na nejbližší vyšší čtvrtinu a případného přebytku použití ve prospěch úhrady v příštím roce. Příspěvek podle těchto pravidel předepsaný jest splatný prvního dne měsíce následujícího po doručení výměru. Právo sraziti si poměrnou částku tohoto příspěvku (§ 36 zákona o pensijním pojištění) zaměstnavateli nepřísluší.

§ 8, odst. 1., zní:

Zaměstnancům, kteří byli nebo jsou z pojištění povinnosti podle zákona o pensijním pojištění vyňati, majíce normální nároky pensijní, a jejich pozůstalým, dále důchodcům ústavů a zařízení podle §§ 4, 7 a 8 vládního nařízení ze dne 29. prosince 1921, č. 506 Sb. z. a n., kterým se upravuje pensijní pojištění železničních zaměstnanců, jsou nositelé jejich pensijního pojištění nebo zaopatření povinni poskytnouti k pensijním (zaopatřovacím) požitkům přídatky, pokud jinými předpisy nejsou stanoveny v míře vyšší, obdobně podle předchozích ustanovení, avšak s tou změnou, že přídatek jest vyměřiti podle § 2 100% důchodu a že nejvyšší částky podle § 3 jsou o polovinu vyšší. Náklad těchto přídatků uhradí příslušní zaměstnavatelé; u společenstevního pensijního ústavu podle § 4 vládního